

λάχανα ἐπλυνες. Τὸν δ' ὑπολαβόντα εἰπεῖν· Καί σὺ, εἴπερ ἀνθρώποις ἤδεις ὀμιλεῖν, οὐκ ἂν τούτοις τοῖς λαχάνοις ἐχρῶ.

5 Τελευταῖον δ' εἰς Κυρήνην ἐλθὼν κάκειθεν ἐκβαλλόμενος, λέγεται χάριέν τι εἰπεῖν· Ἄνδρες Κυρηναῖοι, καλῶς ποιεῖτε ἐκ τῆς Λιβύης εἰς τὴν Ἑλλάδα με ἐξορίζοντες.

15 Στίλπων ὁ Μεγαρεὺς, ἀκόλαστον ἔχων θυγάτριον καὶ εἰπόντος τινὸς ὡς καταισχύνοι αὐτὸν, Οὐ μᾶλλον, εἶπεν, ἢ ἐγὼ ταύτην κοσμῶ.

20

Τοῦτόν φασι περὶ τῆς Φειδίου
25 Ἀθηνᾶς τοιοῦτόν τινα λόγον ἐρωτῆσαι· Ἄρα γε ἡ τοῦ Διὸς Ἀθηνᾶ θεὸς ἐστί; Φήσαντος δὲ τινος· Ναί,

τῶν, εἰ λάχανα ἐπλυνες· » τὸν δ' ὑπολαβόντ' εἰπεῖν, ἀκαί σὺ εἴπερ ἀνθρώποις ἤδεις ὀμιλεῖν, οὐκ ἂν τούτοις τοῖς λαχάνοις ἐχρῶ.»

II. 8, 103. τελευταῖον δ' εἰς Κυρήνην ἀπελθὼν καὶ Μάγα συμβιοῦς ἐν πάσῃ τιμῇ διετέλει τυγχάνων. ἔνθεν τὸ πρῶτον ἐκβαλλόμενος λέγεται χάριέν τι εἰπεῖν· ἔφη γάρ, «καλῶς ποιεῖτε, ἄνδρες Κυρηναῖοι, ἐκ τῆς Λιβύης εἰς τὴν Ἑλλάδα με ἐξορίζοντες.»

II, 11, 113. Στίλπων Μεγαρεὺς... (114) καὶ θυγατέρα ἀκόλαστον ἐγέννησεν, ἣν ἐγημε γνώριμός τις αὐτοῦ Σιμίης Συρακόσιος. ταύτης οὐ κατὰ τρόπον βιούσης εἰπέ τις πρὸς τὸν Στίλωνα, ὡς καταισχύνοι· ὁ δὲ, «οὐ μᾶλλον, εἶπεν, ἢ ἐγὼ ταύτην κοσμῶ.»

II, 11, 116. Τοῦτόν φασιν περὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς τοῦ Φειδίου τοιοῦτόν τινα λόγον ἐρωτῆσαι· «ἄρα γε ἡ τοῦ Διὸς Ἀθηνᾶ θεὸς ἐστί;»

1. δ' HE: δὲ Δ 4-2. ὑπολαβόντα ΔΠ: ὑπολαβόντ' E

4. τοῖς λαχάνοις ἐχρῶ ΔE: ἐχρῶ τοῖς λαχάνοις II 5. δ' HE: δὲ Δ 5-6. ἐλθὼν II: ἀπελθὼν E: ἀπάρας II 6-8. κάκειθεν — ποιεῖτε ΔΠ: καὶ Μάγα — Κυρηναῖοι E 8. καλῶς E: κακῶς ΔΠ 9. εἰς ΔE: ἐς II 15-17. στίλπων — αὐτόν ΔΠ: Στίλπων — ὁ δὲ E 15. Στίλπων HE: Στίλπνων Δ 16. καί Δ: λαίπει II 24. τοῦτόν φασι ἔγραφα: τοῦτόν φασί ΔΠ: τοῦτόν φασιν E

24-25. φειδίου ἀθηνᾶς ΔΠ: Ἀθηνᾶς τῆς τοῦ Φειδίου E 25. τοιοῦτόν τινα EΠ: τοιοῦτόν τινα Δ 27. δὲ τινος ΔΠ: δὲ E

Αὐτὴ γέ, εἶπεν, οὐκ ἔστι Διός, ἀλλὰ Φειδίου. Συγχωρουμένου δέ, οὐκ ἄρα, εἶπε, θεός αὐτὴ ἐστίν. Ἐφ' ᾧ καὶ εἰς Ἄρειον Πάγον προσκληθέντα μὴ ἀρνήσασθαι, φάσκειν δ' ὀρθῶς διειλέχθαι· μὴ γὰρ εἶναι αὐτὴν θεόν, ἀλλὰ θεῶν θεοῦς δ' εἶναι τοὺς ἄρρενας. Τοῦτον χάριν σκόπτων αὐτὸν Θεόδωρος εἶπε· Πρῶθεν δὲ τοῦτ' ἤδεις, Στίλπων, ἢ ἀνασύρας αὐτῆς θοιμάτιον ἐθεάσω ;

Κράτητος τοῦ κυνικοῦ πρὸς μὲν τὸ ἐρωτηθὲν οὐκ ἀποκριναμένου, ἀποπαρδόντος δέ, Ἡδεῖν, ἔφη ὁ Στίλπων, ὡς πάντα μᾶλλον φθέγγῃ ἢ ἅ δει.

Ἄλλὰ καὶ ἰσχάδας προτειναντος αὐτῷ καὶ ἐρώτημα, δεξάμενος κατέφαγε. Τοῦ δὲ Ὡ Ἡράκλεις ἀπολώλεκα τὰς ἰσχάδας εἰπόντος, Οὐ μόνας, ἔφη, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐρώτημα, οὐ ἦν ἀραβῶν ἢ ἰσχάς.

φῆσαντος δέ, ἀναί», αὐτὴ δέ γε, εἶπεν, οὐκ ἔστι Διός, ἀλλὰ Φειδίου· » συγχωρουμένου δέ, οὐκ ἄρα, εἶπε, θεός ἐστίν. » ἐφ' ᾧ καὶ εἰς Ἄρειον πάγον προσκληθέντα μὴ ἀρνήσασθαι, φάσκειν δ' ὀρθῶς διειλέχθαι· μὴ γὰρ εἶναι αὐτὴν θεόν, ἀλλὰ θεῶν θεοῦς δὲ εἶναι τοὺς ἄρρενας... ὅτε καὶ Θεόδωρον τὸν ἐπίκλην θεὸν ἐπισκώπτοντα εἰπεῖν, ἀπόθεν δὲ τοῦτ' ἤδει· Στίλπων ; ἢ ἀνασύρας αὐτῆς τὸν κῆπον ἐθεάσατο ; »

II, 11, 117. Κράτητος γοῦν ποτε τοῦ κυνικοῦ πρὸς μὲν τὸ ἐρωτηθὲν οὐκ ἀποκριναμένου, ἀποπαρδόντος δέ, ἠδεῖν, ἔφη, ὡς πάντα μᾶλλον φθέγγῃ ἢ ἅ δει. »

II, 11, 118. ἀλλὰ καὶ ἰσχάδα προτειναντος αὐτῷ ποτε καὶ ἐρώτημα, δεξάμενον καταφαγεῖν τοῦ δέ, αὐὸ Ἡράκλεις, εἰπόντος, ἀπολώλεκα τὴν ἰσχάδα· » αὐὸ μόνον ἔφη, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐρώτημα, οὐ ἦν ἀραβῶν ἢ ἰσχάς. »

1. γε ΔΠ: δέ γε E 3. ἄρα ΔE: ἄρα II αὐτὴ ΔΠ: λείπει E
 ἔστιν ΔE: ἐστίν Π 4. ἐφ' ᾧ E: ἐφῶ ΔΠ 6. φάσκειν E:
 φάσκων ΔΠ 8. δ' ΠE: λείπει Δ 8. δ' ΔΠ: δὲ E 8-11. τοῦ-
 του χάριν — εἶπε ΔΠ: ὅτε καὶ — εἰπεῖν E 10. ἤδεις ΔΠ: ἤδει E
 11. Στίλπων E: στίλπων ΔΠ αὐτῆς ΠE: αὐτὴν Δ
 11-12. θοιμάτιον ἔγραφα: θοιμάτιον ΔΠ: λείπει E 12. ἐθεάσω ΔΠ:
 ἐθεάσατο E 14. τοῦ ΔΠ: γοῦν ποτε τοῦ E 16-17. ὁ Στίλπων
 ἔγραφα: ὁ στίλπων Δ: ὁ στίλπων Π: λείπουντι Δ 19 (καὶ 22) ἰσχά-
 δας ΔΠ: ἰσχάδα E 20. αὐτῷ ΔΠ: αὐτῷ ποτε E 20-21. δεξά-
 μενος κατέφαγε ΔΠ: δεξάμενον καταφαγεῖν E 22-23. ἀπολώλεκα
 — εἰπόντος ΔΠ: εἰπόντος — ἰσχάδα E 22. τὰς ΠΔ: τὴν E
 23. μόνας ΔΠ: μόνον E 24. ἀραβῶν E: ἀραβῶν ΔΠ

E. VITTORELLI
 IQANNINA 2006

Φασι δ' αὐτὸν ὁμιλοῦντα Κρά-
τητι μεταξὺ σπεῦσαι ἰχθῦς πρία-
σθαι· τοῦ δ' ἐπισπωμένου καὶ
φάσκοντος Καταλείπεις τὸν λό-
5 γον. Οὐκ ἔγωγε, ἔφη, ἀλλὰ τὸν
[μὲν] λόγον ἔχω, σὲ δὲ κατα-
λείπω· ὁ μὲν γὰρ λόγος περιμένει,
τὸ δ' ὄψον πεπράχεται.

10

Σωκράτης ὄναρ εἶδεν, ὡς φασι,
κύκνου νεοττὸν ἐν τοῖς γόνασιν
ἔχειν, ὃν καὶ παρά χρῆμα πτε-
ροφυήσαντα ἀναπτῆναι, ἠδὺ κλάγ-
15 ζαντα· καὶ μεθ' ἡμέραν Πλάτωνα
αὐτῷ συστήναι· τὸν δὲ τοῦτον εἶ-
πεῖν εἶναι τὸν ὄρνιν.

Πλάτων ἐφ' ἵππου καθίσας εὐ-
θέως κατέβη, φήσας εὐλαβεῖσθαι
20 μὴ ἵπποτυφίᾳ ληφθῆ.

Πίνειν τε εἰς μέθην οὐδαμοῦ
πρέπον ἔλεγε πλὴν ἐν ταῖς ἑορταῖς
τοῦ καὶ τὸν οἶνον δόντος θεοῦ.

25

Ἐπίγραμμα.

Αἰετὲ, τίπτε βέβηκας ὑπὲρ τά-
φον, ἧ τίνος, εἰπέ,

II, 11, 119. φασι δ' αὐτὸν
ὁμιλοῦντα Κράτητι μεταξὺ σπεῦ-
σαι ἰχθῦς πρίασθαι· τοῦ δ' ἐπι-
σπωμένου καὶ φάσκοντος, «κα-
ταλείπεις τὸν λόγον»; αὐκ
ἔγωγε, ἔφη, ἀλλὰ τὸν μὲν λόγον
ἔχω, σὲ δὲ καταλείπω· ὁ μὲν γὰρ
λόγος περιμενεῖ, τὸ δ' ὄψον πε-
πράχεται. »

III, 5. λέγεται δ' ὅτι Σωκρά-
της ὄναρ εἶδοξε κύκνου νεοττὸν ἐν
τοῖς γόνασιν ἔχειν, ὃν καὶ παρα-
χρῆμα πτεροφυήσαντα ἀναπτῆ-
ναι, ἠδὺ κλάγζαντα· καὶ μεθ'
ἡμέραν Πλάτωνα αὐτῷ συστήναι·
τὸν δὲ τοῦτον εἰπεῖν εἶναι τὸν
ὄρνιν.

III, 39. ἐφ' ἵππου καθίσας εὐ-
θέως κατέβη, φήσας εὐλαβεῖσθαι
μὴ ἵπποτυφίᾳ ληφθῆ.

III, 39. πίνειν δ' εἰς μέθην
οὐδαμοῦ πρέπον ἔλεγε πλὴν ἐν
ταῖς ἑορταῖς τοῦ [καὶ] τὸν οἶνον
δόντος θεοῦ.

III, 43. ἐπεγράφη δ' αὐτοῦ
τῷ τάφῳ ἐπιγράμματα τάδε· . .
(44) A. Αἰετὲ, τίπτε βέβηκας
ὑπὲρ τάφον, ἧ τίνος, εἰπέ,

- 1 (καὶ 3) δ' ΠΕ: δὲ Δ 3. ἐπισπωμένου Ε: ἐπισπομένου ΔΠ
6. μὲν Ε: λείπει ΔΠ 7. περιμένει ΔΠ: περιμενεῖ Ε 11. Σω-
κράτης—φασι ΔΠ: λέγεται—εἶδοξε Ε ὡς Π: ὡς Δ 13. παρά
χρῆμα ἔγραφα: παραχοῆμα ΔΠΕ 15. μεθ' ἡμέραν Ε: μεθήμε-
ραν ΔΠ 18. πλάτων ΔΠ: λείπει Ε 22. τε ΔΠ: δ' Ε
24. καὶ ΔΠ: [καὶ] Ε 26. Ἐπίγραμμα ΔΠ: ἐπεγράφη—τάδε Ε
28. αἰετὲ Ε: αἰετὲ ΔΠ

ἀστερόεντα θεῶν οἶκον ἀπο-
σκοπέεις ;

Ψυχῆς εἰμι Πλάτωνος ἀποπτα-
μένης εἰς Ὀλυμπον
εἰκῶν, σῶμα δὲ γῆ γηγενῆς
Ἄτθις ἔχει.

Ἐτερον, ὡς ἐτελεύτησε
Φοῖβος ἔφουσε βροτοῖς Ἀσκλη-
πιὸν ἠδὲ Πλάτωνα,
τὸν μὲν ἵνα ψυχὴν, τὸν δ' ἵνα
σῶμα σάοι.

Οὗτος ἀθάνατον ἐδόξαζε τὴν
ψυχὴν καὶ πολλὰ μεταμφειννυμέ-
νην σώματα καὶ εἶναι τριμερῆ
καὶ τὸ μὲν λογιστικὸν αὐτῆς περι-
τὴν κεφαλὴν καθιδρῦσθαι, τὸ δὲ
θυμοειδὲς περι τὴν καρδίαν, τὸ δὲ
ἐπιθυμητικὸν περι τὸν ὀμφαλὸν
καὶ τὸ ἦπαρ.

Σπεύσιππος ὁ φιλόσοφος ὁ Πλά-
τωνος ἀδελφιδουὺς ὑπὸ θυμοῦ τὰ
κυνάριον εἰς φρέαρ ἔρριψε, καὶ ὑφ'
ἡδονῆς ἦλθεν εἰς Μακεδονίαν ἐπὶ
τὸν Κασάνδρου γάμον.

3. εἰμι ΔΠ: εἰμι E 5. γῆ E: λείπει ΔΠ 7. ἕτερον ὡς ἐτε-
λεύτησε ΔΠ: καὶ ἄλλο ὡς ἐτελεύτη E 8. ἔφουσε E: ἔφησε ΔΠ

12. οὗτος ἀθάνατον ἐδόξαζε τὴν ψυχὴν Δ: ἀθάνατον τὴν ψυχὴν
πλάτων ἐδόξαζε Π: ἀθάνατον ἔλεγε τὴν ψυχὴν E 14. καὶ εἶναι
τριμερῆ ΔΠ: ἀρχὴν τε—τριμερῆ E 15. καὶ τὸ μὲν ΔΠ: τὸ μὲν γάρ E

λογιστικὸν αὐτῆς ΔΠ: λογικὸν μέρος E 16. καθιδρῦσθαι E:
καθιδρῦσθαι ΔΠ 19. ἦπαρ ΔΠ: ἦπαρ συνίστασθαι E 24. σπεύ-
σιππος—ἀδελφιδουὺς ΔΠ: Διεδέξατο—αὐτὸν E 26. κυνάριον ΔΠ:

κυνίδιον E: ἔρριψε ΔΠ: ῥίψαι E 27. ἦλθεν ΔΠ: ἐλθεῖν E

ἀστερόεντα θεῶν οἶκον ἀπο-
σκοπέεις ;

B. ψυχῆς εἰμι Πλάτωνος ἀπο-
πταμένης εἰς Ὀλυμπον
εἰκῶν, σῶμα δὲ γῆ γηγενῆς 5
Ἄτθις ἔχει.

(45)... Καὶ ἄλλο, ὡς ἐτελεύτησε
Φοῖβος ἔφουσε βροτοῖς Ἀσκλη-
πιὸν ἠδὲ Πλάτωνα,
τὸν μὲν ἵνα ψυχὴν, τὸν δ' 10
ἵνα σῶμα σάοι...

III, 67. ἀθάνατον ἔλεγε τὴν
ψυχὴν καὶ πολλὰ μεταμφειννυμέ-
νην σώματα, ἀρχὴν τε ἔχειν ἀρι-
θμητικὴν, τὸ δὲ σῶμα γεωμετρι- 15
κὴν ὠρίζετο δ' αὐτὴν ἰδέαν τοῦ
πάντη διεστῶτος πνεύματος. αὐ-
τοκίνητον δ' εἶναι καὶ τριμερῆ τὸ
μὲν γάρ αὐτῆς λογικὸν μέρος περι-
τὴν κεφαλὴν καθιδρῦσθαι, τὸ δὲ 20
θυμοειδὲς περι τὴν καρδίαν, τὸ δὲ
ἐπιθυμητικὸν περι τὸν ὀμφαλὸν
καὶ τὸ ἦπαρ συνίστασθαι.

IV, 1, 1. Διεδέξατο δ' αὐτὸν
Σπεύσιππος... υἱὸς δὲ τῆς ἀδελ- 25
φῆς αὐτοῦ Ποτώνης... φασὶ γοῦν
αὐτὸν ὑπὸ θυμοῦ τὰ κυνίδιον εἰς
τὸ φρέαρ ῥίψαι καὶ ὑφ' ἡδονῆς

E. KONTARIS
IOANNINA 2006

Τοῦτόν φησι, διὰ τὸ παραλι-
 λῦσθαι τὸ σῶμα ἐφ' ἀμαξίου φε-
 5 ρόμενον εἰς τὴν Ἀκαδημίαν συναν-
 τῆσαι Διογένην καὶ Χαῖρος εἰπεῖν·
 τὸν δὲ φάναι Ἄλλὰ μὴ σύ γε, ὅς-
 τις ὑπομένεις ζῆν τοιοῦτος ὢν.

10

Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος νω-
 θρὸς ἦν τὴν φύσιν, ὥστε λέγειν
 Πλάτωνα συγκρίνοντα αὐτὸν Ἀ-
 15 ριστοτέλει· Τῷ μὲν μύωπος δεῖ,
 τῷ δὲ χαλινού, καὶ Ἐφ' οἶον ἵπ-
 πον οἶον ὄνον ἀλείφω. Ἦν δὲ καὶ
 σκυθρωπός, ὥστε αὐτῷ λέγειν τὸν
 Πλάτωνα Ξενοκράτης, θῦε ταῖς
 20 Χάρισι.

Καὶ ποτε καὶ Φρύνην τὴν ἐταί-
 ραν πειρᾶσαι αὐτόν φησι, καὶ δῆ-
 θεν διωκομένην ὑπὸ τινων κατα-
 25 φυγεῖν εἰς τὸ οἰκίδιον Ξενοκρά-
 τος. Τὸν δὲ εἰσδέξασθαι, καὶ, ἐνός

ἔλθειν εἰς Μακεδονίαν ἐπὶ τὸν Κα-
 σάνδρου γάμον.

IV, 1, 3. Ἦδη δὲ ὑπὸ παρα-
 λύσεως καὶ τὸ σῶμα διέφθαρτο...
 Φησὶ δὲ αὐτόν ἐπ' ἀμαξίου φερό-
 μενον εἰς τὴν Ἀκαδημίαν συναν-
 τῆσαι Διογένην καὶ Χαῖρος εἰπεῖν·
 τὸν δὲ φάναι, « ἄλλὰ μὴ σύ γε,
 ὅστις ὑπομένεις ζῆν τοιοῦτος ὢν. »

IV, 2, 6. Ξενοκράτης... Ἦν
 δὲ τὴν φύσιν νωθρός, ὥστε λέγειν
 τὸν Πλάτωνα συγκρίνοντα αὐτόν
 Ἀριστοτέλει, « τῷ μὲν μύωπος
 δεῖ, τῷ δὲ χαλινού. » καὶ « ἐφ'
 οἶον ἵππον οἶον ὄνον ἀλείφω. » Σε-
 μνός δὲ τὰ τ' ἄλλα Ξενοκράτης
 καὶ σκυθρωπός κεί, ὥστε αὐτῷ
 λέγειν συνεχῆς τὸν Πλάτωνα,
 « Ξενοκράτης, θῦε ταῖς Χάρισι. »

IV, 2, 7. καὶ ποτε καὶ Φρύ-
 νην τὴν ἐταίραν ἐβελῆσαι πειρᾶ-
 σαι αὐτόν, καὶ δῆθεν διωκομένην
 ὑπὸ τινων καταφυγεῖν εἰς τὸ οἰ-
 κίδιον. τὸν δὲ ἕνεκα τοῦ ἀνθρω-

3-4. τοῦτόν—σῶμα ΔΠ: Ἦδη—αὐτόν Ε 3. τοῦτόν φησι ἔγραφα:
 τοῦτον φησὶ ΔΠ παραλελύσθαι ἔγραφα: παραλελύσθαι ΔΠ 4. ἐφ'
 ἔγραφα: ὑφ' ΔΠ: ἐπ' Ε ἀμαξίου ΔΠ: ἀμαξίου Ε 6. διογένην
 ΠΕ: διογένην Δ 12-13. Ξενοκράτης — φύσιν ΔΠ: Ξενοκράτης —
 νωθρός Ε 14. πλάτωνα ΔΠ: τὸν Πλάτωνα Ε 16. τῷ δὲ ΔΕ: τοῦ
 ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος τῷ Π 17-18. ἦν δὲ καὶ σκυθρωπός ΔΠ:
 Σεμνός — ἀεί Ε 18. λέγειν ΔΠ: λέγειν συνεχῆς Ε 19. θῦε Ε:
 θῦε ΔΠ 23. πειρᾶσαι αὐτόν φησι ΔΠ: ἐβελῆσαι πειρᾶσαι αὐτόν Ε
 24. διωκομένην ὑπὸ τινων ΠΕ: ὑπὸ τινων διωκομένην Δ 25. οἰ-
 κίδιον Ξενοκράτους Δ: Ξενοκράτους οἰκίδιον Π: οἰκίδιον Ε 26. δὲ
 ΔΠ: δὲ ἕνεκα τοῦ ἀνθρωπίνου Ε

ὄντος κλινιδίου, μεταδοῦναι αὐτῇ δεομένη κατακλίσεως· καὶ τέλος πολλὰ ἐκλιπαροῦσαν ἄπρακτον διαναστῆναι, λέγειν τε πρὸς τοὺς πυνηθνομένους ὡς οὐκ ἀπ' ἀνδρός, ἀλλ' ἀπ' ἀνδριάντος ἀνασταίῃ. Ἔνιοι δὲ Λαῖδα φασίν. Ἦν δὲ καὶ ἀξιόπιστος σφόδρα, ὥστε μὴ ἐξὸν ἀνώμοτον μαρτυρεῖν, τούτῳ μόνῳ συνεχώρων Ἀθηναῖοι. Καὶ δὴ καὶ αὐταρκέστατος ἦν. Ἀλεξάνδρου γοῦν συχνὸν ἀργύριον ἀποστείλαντος αὐτῷ, τριςχιλίας ἀττικὰς ἀφελών, τὸ λοιπὸν ἀπέπεμψεν, εἰπὼν ἐκείνῳ πλειόνων δεῖν πλείονας τρέφοντι.

Πρεσβεύων δὲ πρὸς Ἀντίπατρον περὶ αἰχμαλώτων Ἀθηναίων καὶ κληθεὶς ἐπὶ δεῖπνον, εἶπε πρὸς αὐτὸν ταυτί·

ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὅς
αἰνέσιμος εἴη,
πρὶν τλαίῃ πάσσασθαι ἰδητύος
ἢ δὲ ποτῆτος,
πρὶν λύσασθ' ἐτάρους καὶ [ἐν]
ὄφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;

1-2. μεταδοῦναι αὐτῇ δεομένη ΔΠ: δεομένη μεταδοῦναι Ε 4. διαναστῆναι ΔΠ: ἀναστῆναι Ε 7. ἐνιοι ΠΕ: οἱ Δ φασίν ΔΠ: φασί — μαθητὰς Ε 12. γοῦν ΔΠ: γοῦν ποτὲ Ε 13. τριςχιλίας Ε: τρισμυρίας ΔΠ 19. Ἐν τῇ ὄρᾳ γέγραπται ἐρυθρὸν Σημειώσαι Δ πρεσβεύων δὲ ΔΠ: ἀλλὰ καὶ πρεσβεύων Ε 20. ἀθηναίων Π: τῶν ἀθηναίων Δ: Ἀθηναίων κατὰ τὸν Λαμιακὸν πόλεμον Ε 21-22. εἶπε — ταυτί ΔΠ: πρὸς — ταυτί Ε 25. πάσσασθαι Ε: πάσσασθαι ΔΠ 27. λύσασθ' ἐτάρους Ε: λύσασθαι ἐτάρους ΔΠ ἐν Ε: λείπει ΔΠ

πίνου εἰςδέξασθαι, καὶ ἐνὸς ὄντος κλινιδίου δεομένη μεταδοῦναι τῆς κατακλίσεως· καὶ τέλος πολλὰ ἐκλιπαροῦσαν ἄπρακτον ἀναστῆναι. λέγειν τε πρὸς τοὺς πυνηθνομένους ὡς οὐκ ἀπ' ἀνδρός, ἀλλ' ἀπ' ἀνδριάντος ἀνασταίῃ. ἔνιοι δὲ Λαῖδα φασὶ παρακατακλίνας αὐτῷ τοὺς μαθητὰς... Ἦν δὲ καὶ ἀξιόπιστος σφόδρα, ὥστε μὴ ἐξὸν ἀνώμοτον μαρτυρεῖν, τούτῳ μόνῳ συνεχώρων Ἀθηναῖοι. (8) Καὶ δὴ καὶ αὐταρκέστατος ἦν. Ἀλεξάνδρου γοῦν ποτὲ συχνὸν ἀργύριον ἀποστείλαντος αὐτῷ, τριςχιλίας Ἀττικὰς ἀφελών τὸ λοιπὸν ἀπέπεμψεν, εἰπὼν ἐκείνῳ πλειόνων δεῖν πλείονας τρέφοντι.

IV, 2, 9. ἀλλὰ καὶ πρεσβεύων πρὸς Ἀντίπατρον περὶ αἰχμαλώτων Ἀθηναίων κατὰ τὸν Λαμιακὸν πόλεμον, καὶ κληθεὶς ἐπὶ δεῖπνον πρὸς αὐτὸν προσηνέγκατο ταυτί·

ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὅς
ἐναίσιμος εἴη,
πρὶν τλαίῃ πάσσασθαι ἰδητύος
ἢ δὲ ποτῆτος,

E. V. ZERVAS
IOANNINA 2006

Καὶ ὅς, ἀποδεξάμενος τὴν εὐστο-
χίαν, εὐθὺς ἀνῆκε.

πρὶν λύσασθ' ἑτάρους καὶ ἐν
ὀφθαλμοῖσιν ιδέσθαι;
καὶ τὸν ἀποδεξάμενον τὴν εὐστο-
χίαν εὐθὺς ἀφείναι.

5 Σκωπτόμενος δὲ ὑπὸ Βίωνος,
οὐκ ἔφη αὐτῷ ἀποκρινεῖσθαι· μηδὲ
γὰρ τὴν τραγωδίαν ὑπὸ τῆς κω-
μωδίας σκωπτομένην ἀποκρίσεως
ἀξιοῦν.

IV, 2, 10. σκωπτόμενος ὑπὸ
Βίωνος οὐκ ἔφη αὐτῷ ἀποκρινεῖ-
σθαι· μηδὲ γὰρ τὴν τραγωδίαν
ὑπὸ τῆς κωμωδίας σκωπτομένην
ἀποκρίσεως ἀξιοῦν.

10 Στρουθοῦ διωκομένου ὑπὸ Ἰέρα-
κος καὶ εἰσπηδήσαντος εἰς τοὺς
κόλπους αὐτοῦ, καταψήσας μεθ-
ῆκεν, εἰπὼν τὸν ἰκέτην δεῖν μὴ
ἐκδιδόναι.

IV, 2, 10. Στρουθίου δὲ ποτε
διωκομένου ὑπὸ Ἰέρακος καὶ εἰσπη-
δήσαντος εἰς τοὺς κόλπους αὐτοῦ,
καταψήσας μεθῆκεν, εἰπὼν τὸν
ἰκέτην δεῖν μὴ ἐκδιδόναι.

15 Εἰπόντος Διονυσίου Πλάτωνι
ὡς ἀφαιρήσει τις αὐτοῦ τὸν τρά-
χηλον, παρὼν αὐτός καὶ δείξας
τὸν ἴδιον, Οὐκ ἂν γε, ἔφη, τις
πρότερον τούτου.

IV, 2, 11. εἰπόντος δὲ Διο-
νυσίου πρὸς Πλάτωνα ὡς ἀφαιρή-
σεται αὐτοῦ τὸν τράχηλον, παρὼν
αὐτός καὶ δείξας τὸν ἴδιον, « οὐκ
ἂν γε, ἔφη, τις πρότερον τούτου. »

20 Πρὸς τὸν μῆτε μουσικὴν μῆτε
γεωμετρικὴν μῆτε ἀστρονομίαν εἰ-
δότα βουλόμενον δὲ παρ' αὐτῷ
φοιτᾶν Ἀπότρεχε, ἔφη· πόκος
παρ' ἡμῖν οὐ κνάμπτεται.

IV, 2, 10. Πρὸς δὲ τὸν μῆτε
μουσικὴν μῆτε γεωμετρίαν μῆτε
ἀστρονομίαν μεμαθηκότα, βουλό-
μενον δὲ παρ' αὐτὸν φοιτᾶν, ἀπο-
ρεύου, ἔφη· λαβὰς γὰρ οὐκ ἔχεις
φιλοσοφίας. » οἱ δὲ τοῦτό φασιν
εἰπεῖν, « παρ' ἑμοὶ γὰρ πόκος οὐ
κνάμπτεται. »

25

1. ὅς ἀποδεξάμενος ΔΠ: τὸν ἀποδεξάμενον Ε 2. ἀνῆκε Π: ἀνῆ-
κεν Δ: ἀφείναι Ε 5. δὲ ΔΠ: λείπει Ε 10. στρουθοῦ ΔΠ: Στρουθίου
δέ ποτε Ε 15. εἰπόντος ΔΠ: εἰπόντος δὲ Ε πλάτωνι ΔΠ: πρὸς
Πλάτωνα Ε 16. ἀφαιρήσει τις (τις) ΔΠ: ἀφαιρήσεται Ε 19. τού-
του ΔΕ: τοῦτον Π 20. τὸν ΔΠ: δὲ τὸν Ε 21. γεωμετρικὴν ΔΠ:
γεωμετρίαν Ε 21-22. εἰδότα ΔΠ: μεμαθηκότα Ε 22. αὐτῷ ΔΠ:
αὐτὸν Ε 23. ἀπότρεχε ΔΠ: πορεύου Ε ἔφη ΔΠ: ἔφη—εἰπεῖν Ε
23-24. πόκος παρ' ἡμῖν ΔΠ: παρ' ἑμοὶ γὰρ πόκος Ε 24. κνάμ-
πτεται ΔΠ: κνάμπτεται Ε

Ἄρκεσίλαος διήκουσεν Ἴππο-
νίκου τοῦ γεωμέτρου, ὃν καὶ ἔσκω-
ψε, τὰ μὲν ἄλλα ῥάθυμον ὄντα
καὶ χασμώδη, ἐν δὲ τῇ τέχνῃ
θεωρημένον, εἰπὼν τὴν γεωμε-
τρίαν αὐτοῦ χάσκοντος εἰς τὸ στό-
μα ἱμπτῆναι.

Χῖος τις ὢν ἀειδὴς καὶ κίναϊ-
δος ὡς εἰς βαρὺν τὸν Ἄρκεσίλαον
ἔφη·

Ἐξέστ' ἐρωτᾶν πότνια σ' ἢ σι-
γὴν ἔχειν;

Ὁ δὲ ὑπολαβὼν ἔφη·

Γύναϊ τί μοι τραχεῖα κ' οὐκ εἰ-
θισμένως

λαλεῖς;

Στωμύλου δ' ἀγεννοῦς αὐτῷ πρά-
γματα παρέχοντος, ἔφη·

Ἀκόλασθ' ὁμιλεῖν γίγνεται δού-
λων τέκνα.

Ἄλλου δὲ πολλὰ φλυαροῦντος,
οὐδὲ τίτθης χαλεπῆς τετυχηκέ-
ναι ἔφη. Πρὸς δὲ τινὰ δανειστικὸν καὶ
φιλόλογον εἰπόντα τι ἀγνοεῖν εἶπε·

IV, 6, 32. Διήκουσε δὲ καὶ
Ἴππονίκου τοῦ γεωμέτρου· ὃν καὶ
ἔσκωψε τὰ μὲν ἄλλα νωθρὸν ὄντα
καὶ χασμώδη, ἐν δὲ τῇ τέχνῃ τε-
θεωρημένον, εἰπὼν τὴν γεωμε- 5
τρίαν αὐτοῦ χάσκοντος· εἰς τὸ
στόμα ἱμπτῆναι.

IV, 6, 34. Ἦμονος δὲ τινος
Χιῶ ἀειδοῦς ὄντος ἐπεὶ δὲ
καὶ παρακίναϊδος ὢν ὡς εἰς βαρὺν 10
τὸν Ἄρκεσίλαον ἔφη·

(35) Ἐξέστ' ἐρωτᾶν πότνια σ'
ἢ σιγὴν ἔχειν;

ὑπολαβὼν ἔφη·

Γύναϊ τί μοι τραχεῖα κούκ εἰθι- 15
σμένως

λαλεῖς;

στωμύλου δὲ ἀγεννοῦς πράγματα
αὐτῷ παρέχοντος ἔφη·

Ἀκόλασθ' ὁμιλεῖν γίγνεται δού- 20
λων τέκνα.

ἄλλου δὲ πολλὰ φλυαροῦντος οὐδὲ
τίτθης αὐτὸν χαλεπῆς τετυχηκέ-
ναι ἔφη· τισὶ δὲ οὐδὲ ἀπεκρίνετο.
πρὸς δὲ τὸν δανειστικὸν καὶ φι- 25
λόλογον εἰπόντα τι ἀγνοεῖν, ἔφη·

1. Ἄρκεσίλαος ΔΠ: Διήκουσε δὲ καὶ Ε 2. τοῦ γεωμέτρου ΠΕ:
λείκουσι Δ 3. ῥάθυμον ΔΠ: νωθρὸν Ε 8. Χῖος — κίναϊδος ΔΠ:
Ἦμονος — παρακίναϊδος Ε Χῖος ἔγραφα: χῖος ΔΠ ἀειδὴς
ἔγραφα: ἀπιδὴς ΔΠ 12. ἔξεστ' Ε: ἐξεστιν ΔΠ σ' Ε: σε ΔΠ
14. ὁ δὲ ΔΠ: λείκουσιν Ε 15. τραχεῖα κούκ Ε: τραχεῖα καὶ οὐκ ΔΠ
18. δ' ΔΠ: δὲ Ε 18-19. αὐτῷ πράγματα ΔΠ: πράγματα αὐτῷ Ε
20. Ἀκόλασθ' Ε: ἀκόλαστα ΔΠ γίγνεται Ε: γίνεταί Π: γίνη-
ται Δ 23. τίτθης Π: τίτθης ἔφη Δ: τίτθης αὐτὸν Ε 24. ἔφη
Π: λείπει Δ: ἔφη — ἀπεκρίνετο Ε 25. φι-
λόλογον Ε: φιλόλόγον ΔΠ τι Ε: τί ΔΠ εἶπε ΔΠ: ἔφη Ε

Λήθουσι γάρ ται κἀνέμων δι-
 ἐξοδοί
 ἠήλειαν ὄρνιν πλὴν ὅταν τόκος
 παρῆ.

5 Ἔστι δὲ ταῦτα Σοφοκλέους ἐξ
 Οἰνομάου.

Πρὸς τινὰ πυθόμενον διὰ τί ἐκ
 μὲν τῶν ἄλλων μεταβαίνουσιν εἰς
 τὴν Ἐπικούρου, ἐκ δὲ Ἐπικου-
 10 ρεῖων οὐδέποτε, ἔφη· Ἐκ μὲν ἀν-
 δρῶν γάλλοι γίνονται, ἐκ δὲ γάλ-
 λων ἄνδρες οὐ γίνονται.

15 Βίωνα τὸν Βορυσθενίτην ἐρω-
 τήσαντος Ἀντιγόνου

Τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι
 πόλις ἠδὲ τοκῆς;

20

αἰσθόμενος, ὅτι προδιαβέβληται,
 φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἐμοῦ μὲν ὁ
 25 πατὴρ ἦν ἀπελεύθερος, τῷ ἀγκῶνι
 ἀπομυσσόμενος· εἰδήλου δὲ τὸν
 ταριχέμπορον· γένος Βορυσθενί-

Λήθουσι γάρ ται κἀνέμων δι-
 ἐξοδοί
 ἠήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκος
 παρῆ.

ἔστι δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ Οἰνομάου
 τοῦ Σοφοκλέους.

IV, 6, 43. πρὸς τὸν πυθόμε-
 νον διὰ τί ἐκ μὲν τῶν ἄλλων με-
 ταβαίνουσιν εἰς τὴν Ἐπικουρείον,
 ἐκ δὲ τῶν Ἐπικουρείων οὐδέ-
 ποτε, ἔφη, « ἐκ μὲν γὰρ ἀνδρῶν
 γάλλοι γίνονται, ἐκ δὲ γάλλων
 ἄνδρες οὐ γίνονται. »

IV, 7, 46. Βίων τὸ μὲν γένος
 ἦν Βορυσθενίτης, ὠντινων δὲ γο-
 νέων καὶ ἀφ' οἷων πραγμάτων
 ἤξεν ἐπὶ φιλοσοφίαν, αὐτὸς Ἀν-
 τιγόνῳ διασαφεῖ. ἐρομένου γὰρ
 αὐτόν

Τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι
 πόλις ἠδὲ τοκῆς;

αἰσθόμενος ὅτι προδιαβέβληται,
 φησὶ πρὸς αὐτόν· « ἐμοὶ ὁ πατὴρ
 μὲν ἦν ἀπελεύθερος, τῷ ἀγκῶνι
 ἀπομυσσόμενος—εἰδήλου δὲ τὸν
 ταριχέμπορον—γένος Βορυσθενί-

1. κἀνέμων E: καὶ ἀνέμων ΔΠ
 ἐκ τοῦ Οἰνομάου τοῦ Σοφοκλέους E

9. ἐπικούρου ΔΠ: Ἐπικουρείον E

γίνονται ΠE: οὐδέποτε Δ

15-16. Βίωνα—ἀντιγόνου ΔΠ: Βίων—
 αὐτόν E

15. Βίωνα Δ: Δίωνα Π
 17. εἰς ΔE: ἧς Π

24-25. ἐμοῦ μὲν ὁ πατὴρ ΔΠ: ἐμοὶ
 ὁ πατὴρ μὲν E

26. ἀπομυσσόμενος ΠE: ἀπομυσσόμενος Δ
 εἰδήλου ΔΠ: διεδήλου E

5-6. σοφοκλέους ἐξ οἰνομάου ΔΠ:
 7. πρὸς τινὰ ΔΠ: πρὸς τὸν E

δὲ ΔΠ: δὲ τῶν E

12. οὐ

15-16. Βίωνα—ἀντιγόνου ΔΠ: Βίων—
 βορυσθενίτην Π: βορυσθε-
 μίτην Δ

17. εἰς ΔE: ἧς Π

24-25. ἐμοῦ μὲν ὁ πατὴρ ΔΠ: ἐμοὶ
 ὁ πατὴρ μὲν E

26. ἀπομυσσόμενος ΠE: ἀπομυσσόμενος Δ
 εἰδήλου ΔΠ: διεδήλου E

27. βορυσθενίτης ΠE: βορυσθε-
 μίτης Δ

E.γ.Δ.Μ.Κ.Τ.Π.
 ΙΟΑΝΝΙΝΑ 2006

της, ἔχων οὐ πρόσωπον, ἀλλὰ συγγραφὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου. τῆς τοῦ δεσπότης πικρίας σύμβολον· μήτηρ δὲ οἶαν ὁ τοιοῦτος ἂν γήμασι. Ἐπειτα ὁ πατήρ· παρὰ τῶν παρατελωνησάμενός τι μεθ' ἡμῶν ἐπράθη. Καί με ἀγοράζει τις ῥήτωρ νέον ὄντα καὶ εὐχαριν, ὃς καὶ ἀποθνήσκων κατέλιπέ μοι πάντα. Κἀγώ, κατακαύσας αὐτοῦ τὰ συγγράμματα, Ἀθήναζε ἀφικόμην καὶ ἐφιλοσόφησα.

Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.

Ταῦτ' ἴστί τὰ κατ' ἐμέ. Ὡστε παυσάσθωσαν οἱ ἱστοροῦντες αὐτά.

Οὗτος, ὄνειδιζόμενος ἐπὶ τῷ μὴ θηρᾶσαι μεράκιον, Οὐχ οἷόν τε, εἶπεν, ἀπαλὸν τυρὸν ἀγκίστρῳ ἐπισπᾶσθαι.

Ἐρωτηθεὶς εἰ γαμψέον, ἔφη· Ἄν μὲν γήμης αἰσχρὰν, ἔξεις ποιήν· ἂν δὲ καλήν, ἔξεις κοινήν. Τὸ γῆρας ἔλεγεν ὄρμον εἰ-

4. δὲ ΔΕ: δ' Π 4-5. γήμαι ΔΠ: γήμαι, ἀπ' οἰκῆματος Ε

6. μεθ' ἡμῶν ἐπράθη ΔΠ: πανοίκιος ἐπράθη μεθ' ἡμῶν Ε 7. τις Ε: τίς ΔΠ νέον ΔΠ: νεώτερον Ε 8. καὶ ΔΕ: λείπει Π

10-11. συγγράμματα ΔΠ: συγγράμματα καὶ πάντα συγξύσας Ε

11. ἀφικόμην ΔΠ: ἤλθον Ε 13. τοι ΠΕ: τῆς Δ 15. ταῦτ' ἐστὶ — ἐμέ Π: ταῦτά — ἐμέ Ε: λείπει Δ 16. οἱ ἱστοροῦντες αὐτά ΔΠ: Περσαῖός τε — ἐξ ἑμαυτοῦ Ε

το ΔΠ 21. οὗτος ΔΠ: οἷον Ε τῷ Ε: 22. οἷόν Ε: οἷον ΔΠ 23. γαμψέον ΔΠ: γήμαι — του-

τον Ε 26. ἂν Ε: εἰ ΔΠ

της, ἔχων οὐ πρόσωπον, ἀλλὰ συγγραφὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου. τῆς τοῦ δεσπότης πικρίας σύμβολον· μήτηρ δὲ οἶαν ὁ τοιοῦτος ἂν γήμασι, ἀπ' οἰκῆματος. Ἐπειτα ὁ πατήρ· παρατελωνησάμενός τι πανοίκιος ἐπράθη μεθ' ἡμῶν· καί με ἀγοράζει τις ῥήτωρ νεώτερον ὄντα καὶ εὐχαριν, ὃς καὶ ἀποθνήσκων κατέλιπέ μοι πάντα. (47) κἀγώ κατακαύσας αὐτοῦ τὰ συγγράμματα καὶ πάντα συγξύσας Ἀθήναζε ἤλθον καὶ ἐφιλοσόφησα.

Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.

ταῦτά ἐστι τὰ κατ' ἐμέ· ὥστε παυσάσθωσαν Περσαῖός τε καὶ Φιλωνίδης ἱστοροῦντες αὐτά· σκόπει δέ με ἐξ ἑμαυτοῦ.

IV. 7. 47. οἷον ὄνειδιζόμενος ἐπὶ τῷ μὴ θηρᾶσαι μεράκιον, « οὐχ οἷόν τε, εἶπεν, ἀπαλὸν τυρὸν ἀγκίστρῳ ἐπισπᾶσθαι. »

II. 7. 48. ἐρωτηθεὶς εἰ γήμαι — ἀναφέρεται γὰρ καὶ εἰς τοῦτον — ἔφη, « εἰ μὲν γήμης αἰσχρὰν, ἔξεις ποιήν· ἂν δὲ καλήν, ἔξεις

E. P. 2015
IOANNINA 2006

ναι [τῶν] κακῶν· εἰς αὐτὸ γοῦν πάντα καταφεύγειν· τὴν δόξαν ἰτῶν μητέρα εἶναι· τὸ κάλλος ἄλλότριον ἀγαθόν· τὸν πλοῦτον νεῦρα
 5 πραγμάτων. Πρὸς τὸν τὰ χωρία κατεδηδοκῶτα· Τὸν μὲν Ἀμφιάρεων ἢ γῆ, ἔφη, κατέπειε, σὺ δὲ τὴν γῆν.

10 Κατεγίνωσκε τῶν κατακαιόντων μὲν τοὺς ἀνθρώπους ὡς ἀναισθήτους, παρακαιόντων δὲ ὡς αἰσθανομένοις.

Εὐκολον ἔφασκε τὴν εἰς Ἄδου
 15 ὁδὸν καταμηνύοντας γοῦν ἀπιέναι. Τὸν Ἀλκιβιάδην μεμφόμενος ἔλεγεν, ὡς νέος μὲν ὦν τοὺς ἄνδρας ἀπάγοι τῶν γυναικῶν, νεανίσκος δὲ γενόμενος τὰς γυναῖ-
 20 κας τῶν ἀνδρῶν. Ἐν Ῥόδῳ τὰ ρητορικὰ διδάσκων καὶ τινῶν χλευαζόντων ὡς μὴ φιλοσοφοῦντα, Δικαίως, εἶπεν, ἄνδρες, παρ' ὑμῶν λοιδοροῦμι· πυροὺς γὰρ κομίσας
 25 κριθᾶς πωλῶ.

Πρὸς δ' ἀδολέσχην λιπαροῦντα αὐτὸν συλλαβίσθαι αὐτῷ· Τὸ ἰκα-

κοινήν. ἢ τὸ γῆρας ἔλεγεν ὄρμον εἶναι τῶν κακῶν· εἰς αὐτὸ γοῦν πάντα καταφεύγειν. τὴν δόξαν ἰτῶν μητέρα εἶναι· τὸ κάλλος ἄλλότριον ἀγαθόν· τὸν πλοῦτον νεῦρα
 πραγμάτων. πρὸς τὸν τὰ χωρία κατεδηδοκῶτα, « τὸν μὲν Ἀμφιάραον, ἔφη, ἢ γῆ κατέπειε, σὺ δὲ τὴν γῆν. »

IV, 7, 48. κατεγίνωσκε δὲ καὶ τῶν τοὺς ἀνθρώπους κατακαόντων μὲν ὡς ἀναισθήτους, παρακαλούντων δὲ ὡς αἰσθανομένους.

IV, 7, 49. εὐκολον ἔφασκε τὴν εἰς ἄδου ὁδὸν καταμηνύοντας γοῦν ἀπιέναι. τὸν Ἀλκιβιάδην μεμφόμενος ἔλεγεν ὡς νέος μὲν ὦν τοὺς ἄνδρας ἀπαγάγοι τῶν γυναικῶν, νεανίσκος δὲ γενόμενος τὰς γυναῖκας τῶν ἀνδρῶν. ἐν Ῥόδῳ τὰ ρητορικὰ διασκούντων τῶν Ἀθηναίων τὰ φιλοσοφούμενα ἐδίδασκε· πρὸς οὖν τὸν αἰτιασάμενον ἔφη, « πυροὺς ἐκόμισα καὶ κριθᾶς πιπράσκω ; »

IV, 7, 50. πρὸς τὸν ἀδολέσχην λιπαροῦντα αὐτῷ συλλαβί-

1. τῶν E: λείπει ΔΠ αὐτὸ E: αὐτὸν ΔΠ 3. μητέρα εἶναι ΔE: εἶναι μητέρα Π 6-7. ἀμφιάρεων ΔΠ (πρὸς ἄλλ. Ἀμφιάρεω Π, 17, 142): Ἀμφιάραον E 7. ἢ γῆ ἔφη ΔΠ: ἔφη ἢ γῆ E 10. τῶν ΔΠ: δὲ καὶ τῶν E 10-11. κατακαιόντων μὲν τοὺς ἀνθρώπους Π: κατακαίωντων μὲν τοὺς τῶν ἀνθρώπων νεκρούς Δ: τοὺς ἀνθρώπους κατακαόντων E 12. παρακαιόντων ΔΠ: παρακαλούντων E 13-13. αἰσθανομένοις ΔΠ: αἰσθανομένους E 17-18. τοὺς ἄνδρας ἀπάγοι Δ: ἀπάγοι τοὺς ἄνδρας Π: τοὺς ἄνδρας ἀπαγάγοι E 21-25. διδάσκων—πωλῶ ΔΠ: διασκούντων—πιπράσκω E 23. ὑμῶν ἔγραφα: ἡμῶν ΔΠ 26. δ' ΔΠ: τὸν E 27. αὐτὸν συλλαβίσθαι αὐτῷ ΔΠ: αὐτῷ συλλαβίσθαι E

νόν σοι, φησί, ποιήσω, ἐάν παρακλήτους πέμψης καὶ αὐτὸς μὴ ἔλθης. Πρὸς δὲ μικρολόγον πλούσιον Οὐχ οὗτος, ἔφη, τὴν οὐσίαν κέκτηται, ἀλλ' ἡ οὐσία τοῦτον· καὶ τῶν μὲν ὑπαρχόντων ὡς ἰδίων ἐπιμελεῖσθαι, ὡς δ' ἀλλοτρίων φείδεσθαι καὶ μηδὲν ὠφελείσθαι.

Πλέων μετὰ πονηρῶν λησταῖς περιέπεσε· τῶν δὲ Ἀπολώλαμεν εἰπόντων, ἐάν γνωσθῶμεν, Ἐγὼ δέ, φησιν, ἐάν μὴ γνωσθῶμεν.

Πρὸς βάσκανον ἰσχυθροπακότα Ἦ σοὶ κακόν, ἔφη, γέγονεν ἢ ἄλλω ἀγαθόν.

Διὰ δὲ τὸ παντὶ εἶδει λόγων κεκρᾶσθαι φασὶ λέγειν τὸν Ἐρατοσθένην ὡς πρῶτος Βίων φιλοσοφίαν [ἀνθινὰ] ἐνέδυσεν. Εὐφυῆς γὰρ ἦν καὶ παρωδῆσαι· οἷά ἐστιν αὐτοῦ καὶ ταῦτα·

σθαι, « τὸ ἱκανόν σοι ποιήσω, φησίν, ἐάν παρακλήτους πέμψης καὶ αὐτὸς μὴ ἔλθης. »... πρὸς τὸν μικρολόγον πλούσιον, « οὐχ οὗτος, ἔφη, τὴν οὐσίαν κέκτηται, ἀλλ' ἡ οὐσία τοῦτον. » ἔλεγε τοὺς μικρολόγους τῶν μὲν ὑπαρχόντων ὡς ἰδίων ἐπιμελεῖσθαι, ὡς δ' ἐξ ἀλλοτρίων μηδὲν ὠφελείσθαι.

IV, 7, 50. πλέων μετὰ πονηρῶν λησταῖς περιέπεσε· τῶν δέ, « ἀπολώλαμεν », εἰπόντων, ἐάν γνωσθῶμεν, « ἐγὼ δέ γε, φησίν, ἐάν μὴ γνωσθῶ. »

VI, 7, 51. πρὸς τὸν βάσκανον ἰσχυθροπακότα, « οὐκ οἶδα, ἔφη, πότερον σοὶ κακόν γέγονεν ἢ ἄλλω ἀγαθόν. »

VI, 7, 52. διὰ δὴ οὖν τὸ παντὶ εἶδει λόγου κεκρᾶσθαι φασὶ λέγειν ἐπ' αὐτοῦ τὸν Ἐρατοσθένην, ὡς πρῶτος Βίων τὴν φιλοσοφίαν ἀνθινὰ ἐνέδυσεν. εὐφυῆς γὰρ ἦν καὶ παρωδῆσαι· οἷά ἐστιν αὐτοῦ καὶ ταῦτα·

25

1. φησί ποιήσω Π: ἔφη ποιήσω Δ: ποιήσω φησίν Ε 3 δὲ ΔΠ: λείπει Ε μικρολόγον Π: μικρολόγον ΔΕ 5. τοῦτον ΔΠ: τοῦτον—μικρολόγους Ε 6. καὶ Δ: λείπει ΠΕ τῶν μὲν—ὠφελείσθαι ΔΕ: λείκουσι Π ἰδίων Ε: μὲν ἰδίων Δ: λείπει Π 7. δ' ΔΠ: δ' ἐξ Π 7-8. φείδεσθαι καὶ ΔΠ: λείκουσιν Ε 10. πλέων ΔΕ: πλέων δὲ Π 13. δὲ ΔΠ: δέ γε Ε γνωσθῶμεν ΔΠ: γνωσθῶ Ε 15. πρὸς ΔΠ: πρὸς τὸν Ε 16. ἢ—ἔφη ΔΠ: οὐκ—κακόν Ε 19. δὲ τὸ ἔγραφα: δὲ τῷ ΔΠ: δὴ οὖν τὸ Ε λόγων ΔΠ: λόγον Ε 20. κεκρᾶσθαι Ε: κεκρᾶσθαι Δ: κερᾶσθαι Π φασὶ Ε: φασὶ ΔΠ λέγειν ΔΠ: λέγειν ἐπ' αὐτοῦ Ε 22. ἀνθινὰ Ε λείπει ΔΠ 23. οἷά ἐστιν Ε: οἷά ἐστίν ΔΠ

Ε.Υ.Δ.Τ.Ε.Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ἔπειον Ἀρχύτα, ψαλληγε- Ἔπειον Ἀρχύτα, ψαλληγενές,
 νές, ὀλβιότυφε, ὀλβιότυφε,
 τῆς ὑπάτης ἔριδος πάντων ἐμπει- τῆς ὑπάτης ἔριδος πάντων ἐμπει-
 ρότατ' ἀνδρῶν, ρότατ' ἀνδρῶν.

5

Καρνεάδης, μεγαλοφωνότατος
 ἦν, ὥστε τὸν γυμνασίαρχον προσ-
 πέμψαι αὐτῷ μὴ οὕτω βοᾶν· τὸν
 10 δὲ εἰπεῖν, Καί δός μέτρον φων-
 ῆς. Τὸν δ' εὐστόχως ἀμείψασθαι
 ἔχεις μέτρον τοὺς ἀκούοντας.

15 Τούτου τὴν παλλακὴν ἐπεῖρα
 Μέντωρ ὁ Βιθυνός, μαθητὴς ὦν
 αὐτοῦ. Ὁ δὲ μεταξύ λέγων παρῶ-
 δησεν εἰς αὐτόν·

Πωλεῖται τις δεῦρο γέρων ἄλιος
 20 νημερτής,
 Μέντορι εἰδόμενος ἡμῖν δέμας
 ἠδὲ [καί] αὐδὴν·
 τοῦτον σχολῆς τῆςδ' ἐκκεκηρῦ-
 χθαι λέγω.

25

Καὶ ὅς ἀναστάς ἔφη·

IV, 9, 62. Καρνεάδης... (63)
 ἦν δὲ καὶ μεγαλοφωνότατος, ὥστε
 τὸν γυμνασίαρχον προσπέμψαι
 αὐτῷ μὴ οὕτω βοᾶν· τὸν δὲ εἰ-
 πεῖν, «καὶ δός μέτρον φωνῆς.»
 ἔνθεν εὐστόχως ἐλόντα ἀμείψα-
 σθαι· φάναι γάρ, «μέτρον ἔχεις
 τοὺς ἀκούοντας.»

IV, 9, 63. Οὗτός ποτε Μέντο-
 ρος τοῦ Βιθυνοῦ μαθητοῦ ὄντος
 καὶ παρ' αὐτόν ἐλθόντος εἰς τὴν
 διατριβὴν, ὡς ἐπεῖρα αὐτοῦ τὴν
 παλλακὴν ὁ Μέντωρ, καθά φησι
 Φαβωρίνος ἐν παντοδαπῇ ἱστο-
 ρίᾳ, μεταξύ λέγων παρῶδησεν εἰς
 αὐτόν·

(64) Πωλεῖται τις δεῦρο γέρων
 ἄλιος νημερτής,
 Μέντορι εἰδόμενος ἡμῖν δέμας
 ἠδὲ καὶ αὐδὴν·
 τοῦτον σχολῆς τῆςδ' ἐκκεκηρῦ-
 χθαι λέγω·

καὶ ὅς ἀναστάς ἔφη·

3-4. ἐμπειρότατ' E: ἐμπειρότατε ΔΠ 7. μεγαλοφωνότατος ἦν
 ΔΠ: ἦν δὲ καὶ μεγαλοφωνότατος E 11. τὸν δ' Δ: τὸν δὲ Π: ἐν-
 θεν E εὐστόχως ΔΠ: εὐστόχως ἐλόντα E 12. ἔχεις μέτρον ΔΠ:
 φάναι γὰρ μέτρον ἔχεις E 15-18. τούτου — αὐτόν ΔΠ: Οὗτός — αὐ-
 τὸν E 19. πωλεῖται E: πολεῖται Π: πολεῖται Δ τις ΠE: τις Δ
 22. καὶ αὐδὴν E: αὐγὴν ΔΠ 23-24. τῆςδ' ἐκκεκηρῦχθαι E: τῆςδε
 ἐκκεκηρῦχθαι ΔΠ

Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγεί-
 ροντο μάλ' ὄκα.
 Οὗτος ἔλεγε συνεχῶς. Ἦ πρώτη-
 σασα φύσις καὶ διαλύσει. Μαθῶν
 δὲ Ἀντίπατρον φάρμακον πίνοντα
 ἀποθανεῖν, παρωρμήθη πρὸς τὸ
 εὐθαρσῆς τῆς ἀπαλλαγῆς, καὶ φη-
 σι. Δότε οὖν κάμοι. Εἰπόντων δὲ
 τί; Οἰνόμελι, εἶπεν.

Οὗτος λέγεται νυκτὸς τὰς ὄψεις
 ὑποχυθῆναι καὶ ἀγνοεῖν, κηλεῦσαι
 τε τὸν παῖδα λύχρον ἄψαι. Εἰσκο-
 μίσαντος δὲ καὶ εἰπόντος Κεκό-
 μικα, Οὐκοῦν, εἰπεῖν, σὺ ἀναγι-
 νωσκε.

Ἀριστοτέλης περιόντος Πλά-
 τωνος ἀπέστη, ὥστε φασὶν ἐκεῖ-
 νον εἰπεῖν Ἀριστοτέλης ἡμᾶς ἀπε-
 λάκτισε, καθ' ἅπερ τὰ γεννηθέντα
 πωλάρια τὴν μητέρα.

Ἀριστοτέλης, συστήσας Ἀλε-
 ξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι τὸν συγγενῆ
 Καλλιθένην καὶ ἰδὼν αὐτὸν παρ-

Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγεί-
 ροντο μάλ' ὄκα.
 Δειλότερον δὲ πῶς δοκεῖ περὶ τὴν
 τελευτὴν ἀνεστράφηκε, ὅτε συνε-
 χῆς ἔλεγεν. « ἡ συστήσασα φύσις
 καὶ διαλύσει. » μαθῶν τε Ἀντί-
 πατρον φάρμακον πίνοντα ἀποθα-
 νεῖν, παρωρμήθη πρὸς τὸ εὐθαρ-
 σῆς τῆς ἀπαλλαγῆς καὶ φησι,
 « δότε οὖν κάμοι. » τῶν δὲ εἰπόν-
 των, « τί; » « οἰνόμελι » εἶπεν.

IV, 9, 66. Λέγεται καὶ τὰς ὄψεις
 νυκτὸς ὑποχυθῆναι καὶ ἀγνοεῖν
 κηλεῦσαι τε τὸν παῖδα λύχρον
 ἄψαι· εἰσκομίσαντος δὲ καὶ εἰπόν-
 τος, « κεκόμικα », « οὐκοῦν, εἰ-
 πεῖν, σὺ ἀναγίνωσκε. »

V, 1, 1. Ἀριστοτέλης... (2)
 Ἀπέστη δὲ Πλάτωνος ἔτι περιόν-
 τος· ὥστε φασὶν ἐκεῖνον εἰπεῖν,
 « Ἀριστοτέλης ἡμᾶς ἀπελάκτισε,
 καθάπερ τὰ πωλάρια γεννηθέντα
 τὴν μητέρα. »

V, 1, 4. ἐπειδὴ δ' ἔδοκει ἐπει-
 κῶς αὐτῷ συγγεγενῆσθαι Ἀλεξάν-
 δρῳ ἀπῆρεν εἰς Ἀθήνας, συστή-

3. οὗτος — συνεχῶς ΔΠ: Δειλότερον — ἔλεγεν Ε 5. δὲ Δ: δ' Π:
 τε Ε 7-8. καὶ φησὶ Ε: καὶ φησὶ ΔΠ 8. κάμοι ΠΕ: κάμοι Δ
 9. εἶπεν ΔΕ: ἔφη Π 12. οὗτος — ὄψεις ΔΠ: Λέγεται — νυκτὸς Ε
 13-14. κηλεῦσαι τε Ε: κηλεῦσαι τε ΔΠ 15. εἰπόντος ΔΕ: εἰ-
 πόντα Π 19-20. περιόντος — ἀπέστη ΔΠ: Ἀπέστη — περιόντος Ε
 22. καθ' ἅπερ ἔγραψα: καθάπερ ΔΠ: καθάπερ Ε 22-23. γεν-
 νηθέντα πωλάρια ΔΠ: πωλάρια γεννηθέντα Ε 25-27. ἀριστο-
 τέλης — αὐτὸν ΔΠ: ἐπειδὴ — ὄν καὶ Ε 27. καλλιθένην ΔΕ: καλ-
 λιθένη Π

ΙΩΑΝΝΗΝΑ 2006

ρησιαστικώτερον λαλοῦντα τῷ βασιλεὶ καὶ μὴ πειθόμενον αὐτῷ, ἐπιπλήξας εἶπεν·

5 Ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσεαι οἱ ἄγορεύεις.

Τοῦτον ἄσκιον ἐλαίου θερμοῦ ἐπιτιθέμενον τῷ στομάχῳ φατίν ὑπνώττειν· καὶ ὅποτε κοιμῶτο, σφαῖραν χαλκὴν βάλλεσθαι αὐτῷ εἰς τὴν χεῖρα, λεκάνης ὑποκειμένης, ἐν' ἐκπιπτούσης τῆς σφαίρας εἰς τὴν λεκάνην, ὑπὸ τοῦ ψόφου 15 ἐξεγείροιτο.

Εἰώθει τε λέγειν πρὸς τοὺς φοιτῶντας, ὡς ἡ μὲν ὄρασις ἀπὸ τοῦ περιέχοντος ἀέρος λαμβάνει τὸ φῶς, ἡ δὲ ψυχὴ ἀπὸ τῶν μαθημάτων. Τοὺς Ἀθηναίους ἔφρασκεν εὐρηκέαι πυροῦς καὶ νόμους, ἀλλὰ πυροῖς μὲν χρῆσθαι, νόμοις δὲ οὐ.

25

σας αὐτῷ τὸν συγγενῆ Καλλισθένην τὸν Ὀλύμπιον· (5) ὃν καὶ παρρησιαστικώτερον λαλοῦντα τῷ βασιλεὶ καὶ μὴ πειθόμενον αὐτῷ φασιν ἐπιπλήξαντα εἰπεῖν·

Ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἱ ἄγορεύεις.

V, 1, 16. ἔνιοι δὲ καὶ ἄσκιον θερμοῦ ἐλαίου ἐπιτιθέναί αὐτὸν τῷ στομάχῳ φασί· καὶ ὅποτε κοιμῶτο, σφαῖραν χαλκὴν βάλλεσθαι αὐτῷ εἰς τὴν χεῖρα λεκάνης ὑποκειμένης, ἐν' ἐκπεσούσης τῆς σφαίρας εἰς τὴν λεκάνην ὑπὸ τοῦ ψόφου ἐξέγροιο.

V, 1, 17. συνεχῆς εἰώθει λέγειν πρὸς τε τοὺς φίλους καὶ τοὺς φοιτῶντας αὐτῷ, ἐνθα ἂν καὶ ὄπου διατρίβων ἔτυχεν, ὡς ἡ μὲν ὄρασις ἀπὸ τοῦ περιέχοντος [ἀέρος] λαμβάνει τὸ φῶς, ἡ δὲ ψυχὴ ἀπὸ τῶν μαθημάτων. πολλάκις δὲ καὶ ἀποτεινόμενος τοὺς Ἀθηναίους ἔφρασκεν εὐρηκέαι πυροῦς καὶ νόμους· ἀλλὰ πυροῖς μὲν χρῆσθαι, νόμοις δὲ μὴ.

3. ἐπιπλήξας εἶπεν ΔΠ: φασὶν ἐπιπλήξαντα εἰπεῖν E 4. ἔσσεαι E: ἔσσει ΔΠ 8. τοῦτον ἄσκιον ἐλαίου θερμοῦ ἐπιτιθέμενον Δ: τοῦτον ἐλαίου θερμοῦ ἄσκιον ἐπιτιθέμενον Π: ἔνιοι δὲ καὶ ἄσκιον θερμοῦ ἐλαίου ἐπιτιθέναί αὐτὸν E 9-10. φασὶν ὑπνώττειν ΔΠ: φασί E 13. ἐκπιπτούσης ΔΠ: ἐκπεσούσης E 15. ἐξεγείροιτο ΔΠ: ἐξέγροιο E 16. εἰώθει τε (τὲ Δ: δὲ Π) λέγειν πρὸς ΔΠ: συνεχῆς — φίλους καὶ E 17. φοιτῶντας ΔΠ: φοιτῶντας — ἔτυχεν E ὄρασις ΔE: ὄψεις Π 20-23. τοὺς ἀθηναίους — οὐ ΔΠ: πολλάκις — μὴ E

E. P. M. K. T. I. IOANNINA 2006

Ἐρωτηθεὶς τί γηράσκει ταχύ, Χάρις, ἔφη, καὶ τί ἐστὶν ἐλπίς. Ἐγρηγορότος, εἶπεν, ἐνύπνιον. Διογένους ἰσχύδα αὐτῷ διδόντος, νοήσας, ὅτι, εἰ μὴ λάβοι, χρεῖαν ἐκεῖνος εἶη μεμελετηκώς, λαβῶν ἔφη Διογένην μετὰ τῆς χρείας καὶ τὴν ἰσχύδα ἀπολωλεκέναι.

Τὸ κάλλος ἔλεγε δῶρον εὐμορφίας. Σωκράτης δὲ ὀλιγοχρόνιον τυραννίδα. Πλάτων προτέρημα φύσεως. Θεόφραστος σιωπῶσαν ἀπάτην. Θεόκριτος ἐλεφαντίνην ζημίαν. Καρνεάδης ἀδορυφόρητον βασιλείαν. Ἐρωτηθεὶς πόσον διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδευτῶν, ἔφη. Ὅσον οἱ ζῶντες τῶν τεθνεώτων. Τὴν παιδείαν ἔλεγεν ἐν μὲν ταῖς εὐτυχίαις εἶναι κόσμον, ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις καταφυγὴν. Πρὸς τὸν καυχώμενον ὡς ἀπὸ μεγάλης πόλεως εἶη. Οὐ τοῦτο, ἔφη, δεῖ σκοπεῖν, ἀλλ' ὅστις μεγάλης πατρίδος ἄξιός ἐστιν.

V, 1, 18. Ἐρωτηθεὶς τί γηράσκει ταχύ, «χάρις.» ἔφη. ἐρωτηθεὶς τί ἐστὶν ἐλπίς, «ἐγρηγορότος, εἶπεν, ἐνύπνιον.» Διογένους ἰσχύδα διδόντος αὐτῷ νοήσας ὅτι, εἰ μὴ λάβοι, χρεῖαν εἶη μεμελετηκώς, λαβῶν ἔφη Διογένην μετὰ τῆς χρείας καὶ τὴν ἰσχύδα ἀπολωλεκέναι.

V, 1, 18. τὸ κάλλος παντός 10 ἔλεγεν ἐπιστολίου συστατικώτερον. (19) οἱ δὲ τοῦτο μὲν Διογένην φασὶν ὀρίσασθαι, αὐτὸν δὲ θεοῦ δῶρον εἶπεν εὐμορφίαν. Σωκράτην δὲ ὀλιγοχρόνιον τυραννίδα. 15 Πλάτωνα προτέρημα φύσεως. Θεόφραστον σιωπῶσαν ἀπάτην. Θεόκριτον ἐλεφαντίνην ζημίαν. Καρνεάδην ἀδορυφόρητον βασιλείαν. 20 ἐρωτηθεὶς τίνι διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδευτῶν, «Ὅσῳ εἶπεν, οἱ ζῶντες τῶν τεθνεώτων.» τὴν παιδείαν ἔλεγεν ἐν μὲν ταῖς εὐτυχίαις εἶναι κόσμον, ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις καταφυγὴν. . . πρὸς τὸν 25 καυχώμενον ὡς ἀπὸ μεγάλης πό-

2. καὶ ΔΠ: ἐρωτηθεὶς Ε 3. ἐγρηγορότος ΠΕ: γρηγορούντων Δ
 4. αὐτῷ διδόντος ΔΠ: διδόντος αὐτῷ Ε 6. ἐκεῖνος ΔΠ: λείπει Ε
 8. ἀπολωλεκέναι ΔΕ: ἀπολώλεκε Π 10. ἔλεγε δῶρον εὐμορφίας
 ΔΠ: παντός — εὐμορφίαν Ε 11. σωκράτης ΔΠ: Σωκράτην Ε
 δὲ ΔΕ: δ' Π 12. πλάτων ΔΠ: Πλάτωνα Ε 13. θεόφραστος
 ΔΠ: Θεόφραστον Ε 14. θεόκριτος ΔΠ: Θεόκριτον Ε 15. καρ-
 νεάδης ΔΠ: Καρνεάδην Ε 16. πόσον ΔΠ: τίνι Ε 18. ἔφη
 ὅσον ΔΠ: Ὅσῳ ἔφη Ε 21. ἀτυχίαις ΠΕ: εὐτυχίαις (τοῦ α γράφον-
 τος ὑπὸ νεωτέρης χειρὸς) Δ 24. δεῖ σκοπεῖν ΔΕ: σκοπεῖν δεῖ Π
 ὅστις ΔΠ: εἴ τις Ε 25. ἄξιός ἐστιν ΔΕ: ἄξιος ἐστὶ Π

λέως εἶη, αὐτοῦτο, ἔφη. δεῖ σκοπεῖν, ἀλλ' εἴ τις μεγάλης πατρὶδος ἀξίος ἔστιν. »

Τῶν ἀνθρώπων ἔλεγε τοὺς μὲν οὕτω φεῖδισθαι ὡς ἀεὶ ζησομένους, τοὺς δ' οὕτως ἀναλίσκειν ὡς αὐτίκα τεθνηξομένους. Πρὸς τὸν πυθόμενον διὰ τί τοῖς κελοῖς πολὺν χρόνον ὀμιλοῦμεν, Τυφλοῦ, 10 ἔφη, τὸ ἐρώτημα. Ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν προκόπτοιεν οἱ μαθηταί, ἔφη Ἐάν τοὺς προέχοντας διώκοντες τοὺς ὑστέρους μὴ ἀναμένωσι.

15

Θεόφραστος τοσοῦτον ἀποδοχῆς ἀξιοῦται παρ' Ἀθηναίοις, ὥστε Ἀγνωνίδης τολμήσας αὐτὸν ἀσεβείας γράψασθαι, μικροῦ καὶ 20 προσῶφλεν.

Οὗτος ἔφη μᾶλλον δεῖν πιστεύειν ἰππῳ ἀχαλινώτῳ ἢ λόγῳ ἀσυντάκτῳ. Πρὸς τὸν ἐν συμποσίῳ σιωπῶντα ἔφη· Εἰ μὲν ἀμαθῆς εἶ, φρονίμως ποιεῖς, εἰ δὲ πεπαιδευσαι, ἀφρόνως. Ἐτελεύτησε δ' ἐπειδὴ ὀλίγον ἀνῆκε τῶν πόνων. Καὶ ἔστιν ἐπίγραμμα εἰς αὐτόν·

6. δ' ΔΠ δὲ Ε 12. προέχοντας ΠΕ: προέχοντες Δ 13. ὑστέρους ΔΠ: ὑστεροῦντας Ε ἀναμένωσι Ε: ἀναμένωσιν ΔΠ
16. τοσοῦτον ΔΠ: τοσοῦτον δ' Ε 17. ἀξιοῦται ΔΠ: ἠξιοῦτο Ε
22. οὗτος ἔφη μᾶλλον δεῖν πιστεύειν ΔΠ: θᾶττον ἔφη πιστεύειν δεῖν Ε 23. ἀχαλινώτῳ ΔΠ: ἀχαλίνῳ Ε 24. τὸν ἐν ΔΠ: δὲ τὸν ἐν τῷ Ε
25. σιωπῶντα ΔΠ: σιωπῶντα τὸ ὄλον Ε 26. εἰ ΔΕ: εἰς Π 27. ἐτελεύτησε ΔΠ: ἐτελεύτα Ε 28. δ' (δὲ Δ) ἐπειδὴ ΔΠ: δὲ γηραιός — ἐπειδὴπερ Ε 29. ἐπίγραμμα ΔΠ: ἡμῶν Ε

V. 1. 20. τῶν ἀνθρώπων ἔλεγε τοὺς μὲν οὕτω φεῖδισθαι ὡς ἀεὶ ζησομένους, τοὺς δὲ οὕτως ἀναλίσκειν ὡς αὐτίκα τεθνηξομένους. πρὸς τὸν πυθόμενον διὰ τί τοῖς κελοῖς πολὺν χρόνον ὀμιλοῦμεν, « τυφλοῦ, ἔφη, τὸ ἐρώτημα. » ... ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν προκόπτοιεν οἱ μαθηταί, ἔφη, « ἰάν τοὺς προέχοντας διώκοντες τοὺς ὑστεροῦντας μὴ ἀναμένωσι. »

V, 2. 36. Θεόφραστος (37) τοσοῦτον δ' ἀποδοχῆς ἠξιοῦτο παρ' Ἀθηναίοις, ὥστε Ἀγνωνίδης τολμήσας ἀσεβείας αὐτὸν γράψασθαι, μικροῦ καὶ προσῶφλεν.

V, 2, 39. Φέριται δ' αὐτοῦ ἀποφθέγματα ταυτί χριώδη· θᾶττον ἔφη πιστεύειν δεῖν ἰππῳ ἀχαλινῳ ἢ λόγῳ ἀσυντάκτῳ. (40) πρὸς δὲ τὸν ἐν τῷ συμποσίῳ σιωπῶντα τὸ ὄλον ἔφη, « εἰ μὲν ἀμαθῆς εἶ, φρονίμως ποιεῖς, εἰ δὲ πεπαιδευσαι, ἀφρόνως. »... Ἐτελεύτα

IOANNIDIS